

• До 31.05.2001 г. - представяне на получените индексни редове.

Първа среща - Будапеща (Унгария), 10 и 11 април 2000 г.

На тази среща присъстват представители на статистическите институти от 13 държави - Албания, Босна и Херцеговина, България, Естония, Литва, Латвия, Македония, Полша, Румъния, Словакия, Словения, Унгария и Чехия. Срещата е председателствана от ръководителя на проекта и от представител на Евростат.

Датата на стартиране на проекта е пряко свързана с наблюдението на разходите на работодателите за труд през 2001 г. с данни за 2000 г. поради необходимостта от база, към която да се пресмятат индексите.

Основната задача, която се поставя на срещата към участниците е идентифицирането на всички съществуващи източници на информация, която информация би могла да даде текущи (тримесечни) оценки за измененията в разходите за труд.

Препоръката на Евростат е търсенето и впоследствие използването на съществуващи наблюдения и източници на информация с бъдеще, защото част от поставените цели са и:

- проследяване изменението на LCI в различните страни в процеса на разширяването на ЕС - причина начинът на пресмятане да не се променя с времето;
- сезонно изглаждане още на първите (първо тримесечие на 2001 г.) индекси - което ще е възможно само при наличието на индексен тримесечен ред поне за 4 години (1997 - 2000).

Възможни източници за изчисляване на LCI

Двата показателя, необходими за пресмятането на разходите на работодателя за 1 час труд, са:

- действително отработено време през период t (в часове);
- разходи на работодателя за труд през период t (в левове).

Най-добрият възможен източник е изследване с поне тримесечна периодичност, в което да фигурират и двата показателя. Нито една от 13-те страни не провежда подобно изследване към момента на срещата.

Предложени са следните примерни варианти:

А) Съществуващите в почти всички страни месечни или тримесечни наблюдения на предприятията с изходи за отработено/платено време и/или начислени средства за работна заплата.

Недостатък на тези наблюдения е непокриването на основни компоненти от разходите за труд като вноските на работодателите в полза на наетите в осигурителните фондове и заплащанията в натура. Друг недостатък е, че в много страни се наблюдава показателят „брой платени човекочасове“, а не „брой отработени човекочасове“, което също е в несъответствие с предложения показател за измерване на вложения труд.

Б) Данните за компенсацията на наетите, които са част от тримесечните разработки на националните сметки.

Компенсацията на наетите като част от добавената стойност включва исканите елементи на разходите за труд, но основен недостатък е невъзможността за връзка между компенсацията на наетите и действително отработеното време, което прави този източник на информация на практика неизползваем.

В) Като допълнителен източник към изследването на работната заплата да се ползват административни източници за липсващите разходи на работодателите за труд: фондовете за задължително обществено осигуряване (НОИ) или данни от данъчната администрация.